

mestret og Skibsfyrbødere, dels til at give disse og nogle enkelte andre Funktionærklasser, hvis Tjenestegering ikke antages at egne sig for Mænd i en fremrykket Alder, Ret til at forlange Afsted med Pension i en yngre Alder end det fyldte 70de Aar. Flertallet kan nu ikke skønne rettere end, at det herved er overset, hvor gunstig en Stilling der allerede efter Regeringsforslaget er tillagt Statsbanefunktionærer i Sammenligning med andre Statsfunktionærer i Henseende til Pensionering. Forholdet er jo nemlig dette, at en stor Del Funktionærer i en meget tidlig Alder, hyppig endog før det 20de Aar, have opnaaet Ansættelse ved Driften, og naar de da i sin Tid gaa af fra Tjenesten, beregnes deres Pension efter hele deres Tjenestetid. Selv om man altsaa vil anse en Del Statsbanefunktionærers Gerning for særlig opslidende fremfor Arbejdet i andre Stater, ville de ogsaa ved deres Afgang i en forholdsvis yngre Alder sædvanlig være naaede op til fuld Pension eller i alt Fald i langt større Nærhed af denne, end de, der ere ansatte under andre Statsinstitutioner, f. Eks. Postvæsenet eller Telegrafvæsenet, for hvis Funktionærer der først fra det 25de Aar ydes Statstilbud til deres Alderdomsforsørgelse, hvilke Tilbud endog falde tilbage til Statskassen, naar de — i Almindelighed i en langt ældre Alder — opnaa kongelig Ansættelse med dertil knyttet Pensionsret. Flertallet maa derfor tilraade, at de omhandlede, af Folketinget indsatte Bestemmelser udgaa af Lovforslaget, saa meget mere som det maa anses for særdeles vanskeligt at gøre Ret og Stel til alle Sider, naar visse Stillinger ved Driften udpeges som særlig opslidende fremfor andre, i hvilken Henseende det heller ikke forekommer Flertallet, at Forslaget, som det foreligger fra Folketinget, er heldigt. Eksempelvis skal saaledes nævnes, at Togførere, der i alt Fald i Sjælland—Syn udføre en fuldt saa anstrengende Gerning som Konduktører, ere stillede mindre gunstigt efter Forslaget end disse sidste, ligesom det turde være et Spørgsmaal om Valgenes Betæntninger.

maal, om ikke Størstedelen af Stationspersonalet (derunder særlig Pladspersonalet og Pakhusfunktionærerne) og Skibsbesætningerne have en lige saa opslidende Tjeneste som Togpersonalet.

Til 29. Da der fra forskellige Sider under Lovforslagets Behandling er blevet rejst Tvivl om, hvorvidt Bestemmelserne i § 18 II (om Afgang for de ansatte, der hidtil have været underkastede Alderdomsforsørgelsesreglerne af 10de Maj 1869, til at indgaa under den ny Lovs Pensionsregler paa nærmere fastsat Maade, mod at de give Afkald paa det for dem opsparede Beløb med Fradrag af 10 pCt.) ere fuldt stemmende med Billighed mod disse Funktionærer, har Flertallet troet at burde optage en Bestemmelse i Forslaget om, at der gives dem, som vælge at gaa ind under Lovens Pensionsregler, den yderligere Fordel, at deres Tjeneste før den 1ste April 1887 ansættes til $1\frac{1}{2}$ Aar for hvert fulde Tjenesteaar.

Til 30. Forslaget er at betragte som en Redaktionsændring, nærmest foranlediget ved Ændringsforslag 31.

Til 31. Dette Forslag er væsentlig af formel Natur, idet det har til Hensigt at tydeliggøre, hvad der formentlig fra alle Sider under Lovforslagets Behandling har været forudsat, at Pensionsbestemmelserne i dette, derunder ogsaa indbefattet Bestemmelserne om Bentepenge, skulle kunne bringes til Anvendelse paa de Funktionærer, der ville blive afskedigede ved Lovens Gennemførelse. Dog vil det vistnok være rigtigt, som foreslaaet, at give Bestemmelsen en saadan Form, at den ikke hjemler de paagældende nogen Ret i den Henseende.

Til 32 og 33. Af Hensyn til det betydelige Arbejde, som selve Lovens Gennemførelse maa antages at ville kræve, vil det formentlig være rettest at udskyde Fristen for Udarbejdelsen af de i §§ 23 og 24 om-